

[Gunhild Due.]

udarbejde ordensregler for skolen, og at der virkelig bør gives dem en reel mulighed for at lave disse regler; det må altså ikke hindres af ministerielle cirkulærer. Jeg har før sagt fra denne talerstol og mener det stadig: ministerielle cirkulærer må ikke kunne forhindre, at forældre og skole i samarbejde forsøger sig med mildere retningslinjer end dem, man har brygget sammen i ministeriet.

Jeg mener også, at nævnene må have indflydelse på undervisningsplanerne, der efter forslaget nu henlægges under skolekommissionen.

Ligeledes finder jeg det forkert, at skolenævnene og hermed skolens forældre ikke får indflydelse på ansættelse af lærerne. Man kan ikke forvente aktive skolenævn eller aktiv opbakning fra forældrene bag skolearbejdet, hvis de ingen reel indflydelse har alligevel. Man må nok kunne hitte ud af at ansætte lærere ved de enkelte skoler, men sådan at de har pligt til at lade sig flytte til andre af kommunens skoler, hvis overordnede hensyn taler derfor.

Jeg fatter i øvrigt ikke, at kongen stadig skal sidde og ansætte skoleinspektører o. lign., når skolens egne lærere eller forældrene overhovedet ikke må have nogen indflydelse herpå. De turde dog være mere interesserede og kaldede til det, end kongen må formodes at være.

Angående sammensætningen af nævnene finder jeg det glædeligt, at nævnsmedlemmerne nu skal vælges blandt de forældre, der har skolesøgende børn på valgtidspunktet. Jeg vil derimod gerne sætte et spørgsmålstegn ved det kommunalrådsmedlem, der skal sidde i hvert skolenævn. Da man ikke har villet følge SF's ønske om et større antal medlemmer i de nye storkommuners råd, kan jeg ikke se, hvordan medlemmerne overhovedet skal kunne nå at deltage i alle skolenævnenes arbejde. Det er for mig et spørgsmål, om man ikke skulle lade skolekommissionerne blive lidt større med plads til eventuelle særligt skoleinteresserede, der kunne udpeges af kommunen, og så lade et skolekommissionsmedlem deltage i nævnsarbejdet og dermed gennem skolekommissionen sikre kontakten til kommunen. Det er i hvert fald noget, vi må prøve at drøfte i udvalget.

I § 12 åbnes der en meget forsigtig lille mulighed for at anbringe et par gidsler fra elevrådene, hvor sådanne findes, i nævnene. Jeg vil gerne understrege, at hermed har man ikke nået noget som helst med hensyn til mere demokrati i skolen. Jeg vil foreslå, at man i stedet ansøger til på skolerne at forsøge sig med en slags samråd — det er der eksempler på ved skoler i Gladsaxe, efter hvad jeg har fået oplyst — hvor man søger at samle repræsentanter for alle, der har noget med skolen at gøre: pedel, rengøringspersonale, nævn, lærere; desuden skal der være lige så mange elevrepræsentanter, som der er voksne i et sådant samråd. Dermed kunne der for det første skabes et virkeligt samarbejde, og for det andet kunne man komme ud over den vanskelighed, mange i dag løber ind i, når en utraditionel opstilling af skoleborde eller lidt ekstra rod i klasseværelserne skaber vanskeligheder med skolens øvrige personale. Bliver dette personale inddraget i planlægningsarbejdet i et sådant samråd, vil tingene sikkert gå mere gnidningsfrit, idet alle vil være klar over, hvorfor det er sådan og sådan, og man kan snakke sig til rette om det, ligesom eleverne, når de er i lige antal med de voksne, bedre vil kunne gøre sig gældende og tale deres sag.

Så vil jeg i øvrigt gerne spørge ministeren, om ministeren vil oplyse udvalget om, hvordan det går de steder, hvor man har forsøgt sig med særlige forældrerepræsentanter for hver enkelt klasse, hvor man altså lader forældrene vælge et par repræsentanter, som følger de specielle klasser, deres børn går i, og som samarbejder med nævnene. Jeg synes nok, det kunne være interessant at høre, hvordan det går i praksis.

Jeg ved ikke rigtig, om jeg skal betragte lovforslaget som helhed som et fremskridt; det skal i hvert fald ændres en hel del. Men efter at have hørt første behandling her er jeg ikke så pessimistisk, som jeg var, da jeg sad og skrev min tale. Jeg håber, at vi virkelig kan gøre forældrenes medindflydelse til noget reelt.

Sigsgaard: Selv om lovforslaget er en nødvendig følge af den kommunale reform, kunne man måske nok have ønsket sig lidt mere nytænkning, da man alligevel skulle have en større reform igennem. Jeg er